

Jaarverslag 2020

www.helpburkina.nl

helpburkina@gmail.com

IBAN NL46 RABO 0313 8039 27

KvK Breda H 20095230

(ANBI: RSIN 808298094)

Net als voor iedereen zou 2020 ook voor onze stichting een bijzonder jaar worden. Daar was allereerst de bestuurswisseling: Mieke Moeleker had aangegeven dat zij haar functie als voorzitter wenste te beëindigen en tot ons genoeg was Esther Cremers-Theunissen bereid haar plaats in het bestuur over te nemen. Esther is drie keer met mij mee geweest naar Burkina en heeft daardoor het voordeel dat zij een aantal mensen in Burkina al heeft leren kennen.

Een grote verandering voor ons was het feit, dat Help Burkina en de Association ASPD van Pascaline Kaboré praktisch onafhankelijk van elkaar verder zullen gaan. In zekere zin heeft Pascaline aan de wieg van Help Burkina gestaan, want het was op haar verzoek dat wij in 1999 aan het eerste project begonnen, de school Sainte Mère Teresa in Ouagadougou. In oktober begon een nieuw schooljaar. Het laatste waarin onze stichting voor een aantal leerlingen van Sainte Mère Teresa het schoolgeld draagt. De ASPD kan deze hulp voortaan zelf realiseren.

Onder leiding van Pascaline heeft de ASPD geleidelijk aan met onze hulp steeds weer andere projecten opgezet. In de loop van 2018 is zij bijna helemaal onafhankelijk van ons begonnen aan een prachtige bakkerij in een van de jongere wijken van de stad. Met hulp van PUM is deze verder uitgebouwd. Een aantal jonge vrouwen en enkele armlastige weduwen vinden hier een duurzame werkkring. Pascaline is zelfs contactvrouw voor PUM in Ouagadougou geworden. Hulde aan deze succesvolle, ondernemende vrouw uit Burkina Faso! In onze laatste Nieuwsbrief staat vermeld dat zij bij de bakkerij in de Kersttijd ook een "arbre de Noël" heeft georganiseerd. Dat gebeurt in veel plaatsen in Burkina; behoeftige kinderen en volwassenen worden dan onthaald op cadeautjes en wat lekkernijen.

Onze steun zal nu vooral gericht zijn op projecten van de door Roger in Koupéla opgerichte stichting AES. In het Centre Père Willy Burm hoopt hij jonge mensen (vooral vrouwen) via een driejarige cursus couture en over enige tijd ook een groep jonge mannen via een cursus houtbewerking aan voldoende inkomsten voor levensonderhoud te helpen.

Wij kennen Roger al sinds 2006 en in de jaren daarna heeft hij verschillende projecten in de omgeving van Koupéla op de voet gevolgd en gemonitord door regelmatig voor fotomateriaal te zorgen, zodat wij de betreffende projecten goed konden volgen. Hij was

daarbij niet alleen erg actief, maar toonde ook eigen initiatief, door b.v. bij de bouw van het college te Tandagha naar de burgemeester van Yargo te stappen en hem te vragen of de gemeente voor de aanleg van de toiletten wilde zorgen.

In de loop van 2019 diende hij bij Tools to Work een aanvraag in voor een groot aantal naaimachines om in ieder geval alvast het welslagen van de cursus

couture veilig te stellen. Zijn aanvraag werd gehonoreerd en zo kwam in januari 2020 een grote container met spullen voor het Centre Père Willy Burm aan. Het

tweede jaar van de cursus was intussen al ruim 3 maanden eerder begonnen, dus de cursisten, waarbij zich intussen ook enkele jongens hadden gevoegd, waren erg tevreden. Dat Roger over een uitstekende instructeur beschikt, werd in juli bewezen, toen 10 cursisten van het eerste jaar zich aanmeldden voor het staatsexamen in Tenkodogo, dat normaliter pas na drie jaar wordt afgenomen. Op één na zijn ze allemaal geslaagd.

De watervoorziening van de stad Koupéla liet het in februari helemaal afweten, omdat het stuwmeer ten westen van de stad vrijwel helemaal droog kwam te staan. Voor AES werd dit

een buitenkans omdat Roger immers een pomp had laten slaan bij het Centre zelf en nog één ten noorden van de stad. Daardoor kon hij veel mensen van het nodige water voorzien tegen een kleine vergoeding. Toen de pomp in het noorden met pech te maken kreeg, kon die gerepareerd worden uit de opbrengsten van de waterverkoop. De gemeente was blij met Rogers hulp.

En toen kwam Corona, ook in Burkina, al is er tot nu toe niet erg veel van te merken. Over besmettingen hoor je niet veel, mondkapjes en afstand houden wordt nauwelijks nageleefd, veel mensen maken gebruik van inheemse kruiden die ook tegen malaria effectief zijn. Mogelijkheden om je te laten testen zijn dun gezaaid en mogelijk heeft ook de sterkere inwerking van de zon positieve uitwerking tegen het virus. Roger probeert op

het Centre wél om de regels na te leven, zo heeft hij ook een mogelijkheid geïnstalleerd om de handen te wassen en te ontsmetten.

Intussen had hij ook het initiatief genomen om twee aangrenzende perceeltjes te kopen, zodat het terrein van het Centre ruimschoots verdubbeld werd. Dat betekende natuurlijk wel dat het hele terrein omheind moest worden. Vanaf de ingebruikname van het Centre is ernaar gestreefd om zo weinig mogelijk grond rondom de gebouwen braak te laten

liggen. Zo waren er heel wat mangobomen, bananenstruiken en papaja's aangeplant en andere stukken werden gebruikt om er groenten te verbouwen. Maar omdat een omheining met gaas niet opgewassen bleek tegen een hongerig rund dat de sappige gewassen in de tuin wel erg aantrekkelijk vond en omdat tegen het einde van de regentijd een zware tropische bui een ravage aanrichtte in de schitterende groente- en fruittuin, moest er een nieuwe, nu cementstenen, muur gebouwd worden. Het hele terrein bleek als een afvoer voor overtollig regenwater te functioneren.

Omdat er op het terrein intussen heel wat kostbare materialen bijeengebracht zijn, werd besloten om vlakbij de hoofdingang ook een woonverblijf voor een vaste bewaker te bouwen, grenzend aan een boetiek, waar in de toekomst door de cursisten vervaardigde kleding verkocht kan worden.

Kort nadat het derde cursusjaar was begonnen, ontvingen wij van een Nederlandse zusterorganisatie, [Stichting Vrienden van Burkina Faso](#), volkomen onverwachts de vraag of zij ons misschien konden helpen met een van onze projecten. Wij hebben daarop geantwoord dat we geen apart project konden noemen, maar dat wij heel erg geholpen zouden zijn met hulp bij een onderdeel van het lopende project van AES, dat dan als zelfstandig onderdeel door hen bekostigd kon worden. De *kosten van schoolgeld voor de cursisten* en van de voor hen noodzakelijke materialen en salariering van de onderwijskrachten drukken zwaar op onze begroting. Met deze oplossing is de onverwachte partner akkoord gegaan, omdat deze beantwoordt aan hun eigen doelstelling.

Tot slot hebben we ook afscheid moeten nemen van Tools to Work, met wie we jarenlang prettig hebben samengewerkt. Er moest, mede door Corona, een keuze gemaakt worden tussen de verschillende landen waar deze organisatie in Afrika hulp biedt en Burkina Faso zal daar jammer genoeg geen deel meer van uitmaken. Onze welgemeende dank voor de genoten steun en de fijne samenwerking!